

Slovenska
filharmonija

PVC 2

Sezona 2022/23

Črno in belo

PVC 2 Sezona 2022/23

18. november 2022 ob 19.30

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Črno in belo

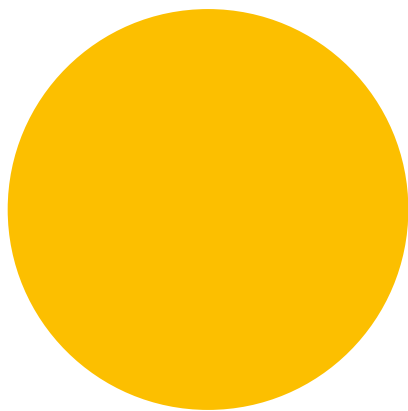
Zbor Slovenske filharmonije

Lorenzo Donati

dirigent

Gregor Klančič

priprava zbora

Lorenzo Donati (1972)

Noche

Noč

Henry Purcell (1659–1695)

Hear my prayer, o Lord

Usliši mojo molitev, o Gospod

Carlo Gesualdo (ok. 1561–1613)

O vos omnes

O vi vsi

John Tavener (1944–2013)

The Lamb

Jagnje

Lorenzo Donati

*The ancient bard**

Glas starodavnega pevca

Sven-David Sandström (1942)

Hear my prayer, o Lord

Usliši mojo molitev, o Gospod

James MacMillan (1959)

Miserere

Usmili se

Polona Plaznik, sopran

Urška Bernik, alt

Gašper Banovec, tenor

Rok Rakar, bariton

Lorenzo Donati

*Cantando Miserere***

Pojoč »Miserere«

**Giovanni Pierluigi
da Palestrina** (1525/26–1594)

Sicut cervus

Kakor hrepeni jelen

Arvo Pärt (1935)

Morning star

Zvezda jutranjica

Morten Lauridsen (1943)

Soneto de la noche

Sonet noči

Lorenzo Donati

Sicut cervus

Kakor hrepeni jelen

* Prvič v Sloveniji

** Prva izvedba

Koncert snema in neposredno prenaša
program Ars – 3. program Radia Slovenija.

Nocojšnji spored je pripravil skladatelj in dirigent **Lorenzo Donati**, ki bo poleg štirih lastnih skladb vodil izvedbo bogatega izbora raznolikih kompozicij iz sodobnega repertoarja kakor tudi repertoarja starejših obdobjev evropske umetne glasbe. Donati, ki je svojo glasbeno pot pričel kot violinist, je v sodelovanju z različnimi zborovskimi sestavi prejel številne nagrade na mednarodni ravni in velja za eno vidnejših evropskih skladateljskih imen. Spored uvaja njegova kompozicija **Noche** (*Noč*) za 16 glasov, ki jo je napisal za vokalno zasedbo UT Insieme vocale-consonante. Z izvedbo skladbe pod njegovim vodstvom je zasedba zmagala na mednarodnem tekmovanju za veliko zborovsko nagrado Evrope v bolgarski Varni leta 2016. Skladatelj je navdih našel v istoimenski pesmi španskega pesnika in Nobelovega nagrajenca za književnost Juana Ramóna Jiménez, za katero pravi, da obravnava močno tematiko ljubosumja, čustva, obarvanega s kontroverznostjo. Jiménezova pesem, ki je bila objavljena v zbirki *Piedra y cielo* (*Kamen in nebo*) leta 1919, je nastala v času pesnikovega prehoda iz senzibilnosti v bolj intelektualne, čiste poetične stvaritve. Pomemben motiv postane morje, ki simbolizira raznolika čustva, tokrat ljubosumje. V glasbi se zrcali v rabi ozkih intervalov in nerazvezanih disonanc, pogostih menjav taktovskih načinov ter raznolikih vokalnih tehnik – recitacij izbranih besed (sopranistka izdihajoč: »kot frača«; tenorist odločneje: »žalostni fračar«), ob zakričanem »grito« (»krik«) pa celotnemu sestavu ‚zmanjka‘ diha, nakar vsi skupaj z močnim vdihom nadaljujejo nagovarjanje krika, kakor da

je ta subjekt: »Od kod, krik, kje [...]?« Sopranski in altovski glasovi prinašajo isti motiv z vstopanjem v kratkih razmikih in kakor manjši, neenakomerni valovi na morju odsevajo besede »Vsak val te zajame«.

Sebičnost in negotovost v Donatijevi *Noči* se v ***Soneto de la noche*** (*Sonet noči*) **Mortena Lauridsena** prelevita v sočutno in plemenito posvetilo ljubezni. Za glasbeno kariero Lauridsena, ameriškega skladatelja in profesorja kompozicije, je bilo prelomno delo na opazovalnici blizu ognjenika Sveta Helena, kjer je kot gasilec in opazovalec Gozdarske službe Združenih držav kar deset tednov preživel v popolni osami. V času poglobljene samorefleksije se je odločil, da mora glasba zasesti osrednje mesto v njegovem življenju. Danes velja za enega najuglednejših in najpogosteje izvajanih ameriških zborovskih skladateljev, njegovo delo pa je bilo nagrajeno z mnogimi štipendijami, nominacijami, častnimi doktorati in drugimi priznanji, med njimi najprestižnejšim, ki ga vlada ZDA podeljuje umetnikom, državno medaljo za umetnost (National Medal of Arts). Kot profesor in nato tudi predstojnik oddelka za kompozicijo na Akademiji za glasbo Thornton na Univerzi Južne Kalifornije v Los Angelesu je deloval več kot petdeset let, v tem času pa kot skladatelj in predavatelj gostoval na več kot sto univerzah po svetu. Kot skladatelj vokalne in vokalno-instrumentalne glasbe se poslužuje raznolikih kompozicijskih pristopov in rešitev glede na tematiko, jezik, obliko, zgodovinsko obdobje in druge značilnosti izbrane predloge.

Morten Lauridsen

Soneto de la noche je uglasbitev pesmi *Noche* čilenskega pesnika Pabla Nerude in je bila leta 2005 izdana kot del ciklusa treh skladb *Nocturnes*. Čeprav so skladbe formalno zasnovane kot glasbeni triptih, ki jih med seboj povezuje ne le enotna tematika noči in romantične ljubezni, temveč tudi motivična sorodnost, pa so lahko izvedene tudi ločeno, kot samostojna dela. Vsaka skladba je uglasbitev pesmi drugega pesnika; poleg Nerudove *Noche* še poezije Rainerja Marie Rilkeja v *Sa nuit d'été* (*Njena poletna noč*) ter pesmi *Sure on this shining night* (*Gotovo v tej sijoči noči*) ameriškega pesnika Jamesa Ageeja. *Soneto de la noche*, ki predstavlja drugi stavek ciklusa, je namenjena mešanemu zborovskemu sestavu in za razliko od preostalih dveh ne vključuje klavirske spremljave. Zaljubljenec nagovarja svojo ljubezen, ki ji kljub nadvse jasnemu poželenju in strasti tudi po svoji smrti nesebično želi sreče v občutenju zvokov, okusov in vonjav sveta, ki sta jih izkusila skupaj. Po besedah Byrona Adamsa glasba v *Soneto de la noche* »spominja na tiho strastno čilsko ljudsko melodijo, ki jo Lauridsen variira z veliko mero tankočutnosti in nevpadljivo spretnostjo; subtilne razširitve fraz, ki jih najdemo v tem stavku, bi lahko bile potomke tistih v Scarlattijevih bolj meditativnih sonatah«.

Vladavina kraljice Elizabete I. (1533–1603) je v Angliji povzročila nemalo sprememb, med njimi prevlado anglikanske cerkve nad katoliško, kar je pomembno vplivalo na sakralno glasbeno produkcijo. Skladatelji so se posvečali predvsem dvema žanroma – t. i. *service* in

anthem. Slednji je bil uglasbitev sakralnega, pogosto svetopisemskega besedila v angleščini, ki se je nanašalo na bogoslužje določenega dne ali določene priložnosti. S stališča glasbene zasnove je bil *anthem* lahko *full anthem* oz. zborovski (prevladuje zbor, lahko ga spremljajo orgle) ali *verse anthem* oz. verzni, ki je bil namenjen več sekcijam (solistom, zboru, orglam in drugim glasbilom). Najpomembnejši otoški skladatelj 17. stoletja **Henry Purcell** je za časa svojega razmeroma kratkega življenja ustvaril bogat nabor kompozicij skorajda vseh žanrov, ki so ga obkrožali, med njimi pa je kar 65 *anthemov*.

***Hear my prayer, o Lord*, Z. 15** (*Usliši mojo molitev, o Gospod*) za osem glasov je kompozicija, ki se je ohranila kot fragment in je nekoč najverjetneje sestavljala daljši, *full anthem*, kar nakazujejo prazne strani v avtografu, ohranjenem v Muzeju Fitzwilliam v Cambridgeu. Skladba temelji na prvem verzu Psalma 102, skladatelj pa kljub kratkemu sporočilu glasbeno teksturo zgošča z imitativnim vstopanjem glasov ter disonancami, ki ob tem nastajajo in tvorijo presunljivo, s čustvi nabito ozračje, hrepeneče po zaključni harmonski razrešitvi.

Sven-David Sandström

Skoraj bolečo raven ekspresivnosti pa zaznamuje ***Hear my prayer, o Lord* Svena-Davida Sandströma**. Skladatelj je sprva študiral umetnostno zgodovino in muzikologijo na Univerzi v Stockholmu, šele nato kompozicijo na tamkajšnjem Kraljevem kolidžu za glasbo. Njegov opus

vključuje tako dela za glasbeno gledališče (opere, baleti) in film kakor tudi zborovska in orkestrska dela. Ideje črpa iz mnogih modernih in preteklih kompozicijskih tehnik in glasbenih zvrsti, med njimi npr. jazza in popularne glasbe ter tudi specifičnih tradicij, kot je *tejano* oz. *tex-mex* (teksaško-mehiška) glasba.

Zbor v *Hear my prayer, o Lord* najprej zapoje celotno Purcellovo skladbo. Namesto izvirne zaključne kadence se vsak glas ustavi na enem tonu, od tu naprej pa na podlagi Purcellovih koščkov Sandström gradi lastno glasbeno idejo. »O Gospod, moje vpitje naj pride k tebi!« zaznamuje individualno vodenje glasov. Dinamična nihanja, ornamentacije (vibrato, trilčki) in kromatični pasusi postopoma ustvarjajo ozračje nelagodja, ki se naposled umiri v poslednjem pozivu »O Gospod« na C-durovem akordu.

Kljub svojemu s kontroverznostjo prepojenemu življenju **Carlo Gesualdo da Venosa** ni nič manj slovit po svojih za tedanji čas naprednih glasbenih stvaritvah. Kot plemič je v času, ko so bili glasbeniki sicer odvisni od cerkvenih in aristokratskih dvorov, užival edinstveno svobodo ustvarjanja, ki je imela nedvomno vpliv na njegov glasbeni izraz. V zadnjih letih življenja ga je zaznamovala vse večja melanholija. Spremljala naj bi jo čudaška in psihopatska duševna stanja, ki jim je lahko ubežal le s pomočjo glasbe. Leta 1611, le dve leti pred smrtjo, je poleg pete in šeste

knjige madrigalov izdal še tri zbirke sakralnih del, med njimi zbirko rezponsorijev za sveto tridnevje pred veliko nočjo.

Besedilo skladbe **O vos omnes** (*O vi vsi*) za šest glasov izhaja iz dvanajste kitice prvega speva Žalostink, ki tvori rezponsorij (spev z odpevom) za veliko soboto. Kromatični postopi in disonančna sozvočja ustvarjajo specifično zvočnost, ki tudi sicer zaznamuje skladateljeve madrigale in s katero izraža svojo čustveno bolečino.

Na nocojšnjem programu sta kar dve uglasbitvi poezije slovitega angleškega pesnika in slikarja Williama Blakea (1757–1827). **John Tavener** je črpal iz pesniške zbirke *Songs of Innocence* (*Pesmi nedolžnosti*) iz leta 1789 in je skladbo **The Lamb** (*Jagnje*) posvetil nečaku ob njegovem tretjem rojstnem dnevu, Lorenzo Donati pa je posegel po leta 1794 izdani zbirki *Songs of Experience* (*Pesmi izkušenj*), od koder si je izposodil pesem *The Voice of the Ancient Bard* (*Glas starodavnega pevca*).

John Tavener Angleški skladatelj John Tavener je bil znan predvsem po svojih sakralnih kompozicijah. Od trenutka, ko je v rani mladosti slišal glasbo Mozarta in Stravinskega, si je želel postati skladatelj. Kot učenec glasbene šole Hightgate je pridobival pevske izkušnje v zboru, ki je pogosto sodeloval z izvedbami na BBC. Kmalu je pričel skladati in se leta 1962 vpisal na Kraljevo akademijo za glasbo v Londonu. Leto predtem je postal organist in vodja zbora v presbiterijanski

cerkvi sv. Janeza v Kensingtonu, kjer je ostal štirinajst let. Zaslovel je leta 1968 po premieri dramatične kantate *The Whale (Kit)*, ki temelji na svetopisemski zgodbi preroka Jone. Leta 1977 se je spreobrnil v rusko pravoslavno vero, ki se je je dotaknil že v komorni operi *A Gentle Spirit (Nežna duša, 1977)* na libreto Gerarda McLarnona.

Njegovo odkrivanje ruske in grške kulture je leta 1982 za kratek čas prekinila krajša kompozicija *The Lamb*, posvečena triletnemu nečaku Simonu. Ker je bila praznična na festivalu *Nine Lessons and Carols (Devet lekcij in božičnih pesmi)* v Cambridgeu na božični večer radijsko in televizijsko predvajana, je postala ena njegovih najbolj priljubljenih del in se še danes pogosto izvaja v božičnem času. Glasba temelji na eni sami temi, ki jo skladatelj s pomočjo tehnik imitacije (inverzije, retrogradnega postopa teme), segmentacije in lepljenja spreminja ter gradi nove teme, ki jih nato prav tako predeluje s pomočjo omenjenih tehnik, glasbo pa dodatno krepi s postopnim dodajanjem in izpuščanjem glasov. Vmes nastopi koralno izvedena prva tema v štiriglasju, ki skladbo tudi sklene.

Čeprav je besedilo Blakove pesmi, ki ga je Donati uglasbil v svojem delu ***The ancient bard***, danes del zbirke *Songs of Experience*, v svoji srži pravzaprav meji na obe zbirki, tudi *Songs of Innocence*. Starodavni pevec (bard) oznanja novo jutro, »novorojene Resnice podoba«, kakor da nagovarja mladino, ki vstopa v odraslost in s tem v novo obdobje življenja. Sviri jih pred nesmiselnim oklepanjem mladosti ter življenjskimi posledicami zavračanja zrelosti. Donati besede pevca pospremi z molitvijo iz

oficija blažene Device Marije: »Varuj, Gospod, svoje služabnike s četami miru.« Skladba bo v Sloveniji zazvenela prvič.

James MacMillan, škotski skladatelj in dirigent, je kompozicijo študiral na Univerzi v Edinburgu ter na Univerzi v Durhamu, kjer je leta 1987 doktoriral. Mednarodne pozornosti je deležen od praižvedbe *The Confessions of Isobel Gowdie* (Izpoved Isobel Gowdie) na BBC Proms leta 1990, skladbe za simfonični orkester, ki jo je navdihnila zgodba Isobel Gowdie, škotske ženske, katere priznanje čarovništva in večtedensko pričanje predstavlja enega najizčrpnjših vpogledov v evropsko čarovniško folkloro. Odtlej je sodeloval z mnogimi izvajalci, med njimi znamenitim violončelistom

Mstislavom Rostropovičem, in orkestri – s Filharmoničnim orkestrom BBC, Komornim filharmoničnim orkestrom Nizozemskega radia, Valižansko državno opero in drugimi. MacMillan navdih črpa predvsem iz duhovnosti in politike, navdihuje pa ga tudi škotska ljudska oz. tradicijska glasba, saj je bil v mladosti član lokalnih škotskih glasbenih folk skupin. Od nekdanj želi z glasbo opozoriti na potrebo po večji meri solidarnosti do revnejših ter na nepravilnosti in politično represijo, kot katolik in laični dominikanec pa je ustvaril bogat sakralni repertoar.

Miserere (*Usmili se*) za mešani zbor je MacMillan napisal leta 2009 po naročilu AMUZ (Flandrijski festival Antwerpen) za festival Laus Polyphoniae. Skladbo

James MacMillan

je izvedel zbor The Sixteen pod vodstvom njihovega ustanovitelja in dirigenta Harryja Christophersa. Besedilo izhaja iz Psalma 50 (v Vulgáti oz. latinskem prevodu Svetega pisma, 51 v Slovenskem standardnem prevodu), ki ga v skladu z njegovo vsebino štejemo za spokorniški psalm – David Bogu priznava svoje grehe ter ga prosi za odpuščanje. Velik navdih za skladbo je bil slavni in skrivnostni *Miserere* italijanskega skladatelja Gregoria Allegrija (ok. 1582–1652). Čeprav MacMillian Allegrijeve glasbe ni neposredno citiral, pa nanjo namiguje v koralnih odsekih. Skladatelj prav tako črpa iz škotske tradicijske glasbe. Zelo rad na primer uporablja ornamentacijo, še posebej kratke predložke, posnema pa tudi gelsko psalmodijo, tradicijo psalmodije v škotski gelščini, značilno za prezbiterijansko cerkev otočja Zunanji Hebridi. Pomemben gradnik so tudi njegove sicer iz ljudske glasbe izvirajoče melodične ideje. Skladbo uvaja melodija v e-molu, ki je MacMillianu v starejših kompozicijah že služila kot neke vrste *idée fixe*, ponovno pa jo uporabi za zaključek, ko nastopi v istoimenskem duru. Ponekod razširjen vokalni razpon (ki ga blaži z ustreznimi dinamičnimi rešitvami) zahteva izkušene pevce, skupaj z zapletenimi ritmi pa predstavlja poseben izziv za izvajalce.

Na duhovnem naboju Psalma 50 temelji tudi Donatijev ***Cantando Miserere*** za mešani zbor, ki bo nocoj zazvenel prvič. Ne gre za uglasbitev znamenitih Davidovih besed, njihova vsebina je zavita v samem naslovu (*Pojoč »Miserere«*). Besedilo izhaja iz *Božanske komedije* (*Divina Commedia*, v izvorni različici *Comedia*), versko-alegoričnega epa Danteja Alighierija (1265–1321). Ena največjih mojstrov svetovne

literature predstavlja alegorijo popotovanja duše k Bogu, ki se zrcali v Dantejevi poti skozi *Pekel (Inferno)*, *Vice (Purgatorio)* in nazadnje *Raj (Paradiso)*. Skladatelj je vzel odlomek iz 5. speva 2. kantika, imenovanega *Vice*, ki predstavljajo goro, na katero se Dante povzpenja v spremstvu rimskega pesnika Vergila. Gora je sestavljena iz sedmih planot, vsaka planota pa predstavlja prostor, kjer se skupina duš očiščuje enega izmed sedmih grehov. V 5. spevu se potujoča vzpenjata po drugi planoti, kjer naletita na skupino, ki prepeva *Miserere*. Njihovo petje zmoti Dantejeva senca, nakar prihitijo k Danteju in pojasnijo, da so umrli brez možnosti zadnje spovedi, zato zdaj prepevajo spokorniški psalm v upanju, da bodo odrešeni.

Življenje in delovanje **Giovannija Pierluigija da Palestrine**, zagotovo najznamenitejšega predstavnika italijanske renesančne polifonije, je bilo pomembno povezano z Rimom. Iz bližnje Palestrine, kjer je bil najverjetneje rojen in od koder je prevzeto njegovo ime, je v rani mladosti odšel v mesto sedmih gričev, kjer se je najprej kot deški pevec izpopolnjeval v baziliki Marije Snežne, nakar se je za nekaj časa vrnil v Palestrino, kjer je bil do leta 1551 zaposlen kot organist v stolnici sv. Agapita. Odtod se je vrnil v Rim, kjer je do smrti zasedal pomembne položaje v mestnih cerkvenih ustanovah – baziliki svetega Petra, baziliki svetega Janeza v Lateranu ter baziliki Marije Snežne. Vse od leta 1555, ko je izdal prvo knjigo madrigalov, se je njegov ugled širil in segel na mednarodno raven še v času njegovega življenja. Četudi je izdal zavidljivo število madrigalov, se je posvečal predvsem skladanju maš in motetov.

Eden njegovih najbolj priljubljenih motetov je zagotovo **Sicut cervus** (*Kakor hrepeni jelen*) za štiri glasove. Izšel je po skladateljevi smrti leta 1604 v drugi knjigi zbirke motetov z naslovom *Motecta festorum*. Od 19. stoletja naprej je bil vse pogosteje izvajan in ponatisnjen, danes pa velja za model renesančne polifonije. Vsebina izhaja iz Psalma 42. Hrepenenje jelena po vodi zrcali hrepenenje človeštva po Bogu, ki pa ga vsak ne zmore ali ne zna potešiti. To duhovno koprnenje, izraženo v besedilu, se v skladbi odraža s pomočjo pretanjenega glasbenega slikanja, vodenje glasov v gosti imitaciji pa v neuslišani čustveni žeji neučakano stopnjuje harmonske napetosti.

Leta 2015 je Lorenzo Donati na podlagi Palestrinovega moteta predstavil lastno interpretacijo **Sicut cervus**. Zasedbo je razširil na štiri vokalne skupine s po štirimi izbranimi glasovi: SSAA, SATB, TTBB in SATB. Skladbo je posvetil zasedbi Insieme Vocale Vox Cordis iz Arezza. Donati gradi na podlagi Palestrinovih idej: motiv »Sicut cervus desiderat ad fontes« (»Kakor hrepeni jelen po potokih voda«) z začetka moteta nastopi v celoti v glasovih druge in četrte skupine, medtem ko se v preostalih vedno znova ponavljajo njegovi drobci. Glasovi »N«, ki se kakor valovi v potoku dvigajo iz tišine, vse glasneje, preden spet zlezejo v tišino, so v drugi in četrti skupini podkrepljeni s tleskanjem, kot da posnemajo nešteto kapljic ob žuborenju potoka. Če Palestrina ostaja zvest liturgičnemu besedilu in se na koncu

sprašuje »Kje je tvoj Bog?«, pa Donati vprašanje naslovi nase: »Kje je moj Bog?«

Arvo Pärt se je z glasbo srečal že zgodaj v otroštvu, prvo formalno izobrazbo pa je pridobil v mestu Rakvere, kamor se je družina preselila leta 1938. Z letom 1954 je šolanje nadaljeval v Talinu, kjer je študiral pod mentorstvom Velja Tormisa in kasneje Heina Ellerja. Po končanem študiju se je leta 1958 zaposlil kot tonski mojster na Radiu Estonija, od leta 1967 pa se posveča izključno skladanju. Njegova zgodnja skladateljska leta so bila zaznamovana s preizkušanjem raznolikih kompozicijskih tehnik (dodekafonije, serializma, sonorizma, tehnike kolaža idr.), kar ga je zasidrilo med vodilne predstavnike sovjetske avantgarde in naposled privedlo do lastne kompozicijske tehnike, ki jo je poimenoval *tintinnabuli* (*tintinnabulum* v latinščini pomeni »zvonček«). Ni presenetljivo, da je danes eden najznamenitejših skladateljev za svoje delo prejel že nešteto nagrad in priznanj. V letu 2003 mu je Univerza v Durhamu v Veliki Britaniji

podelila častni doktorat, skladatelj pa jo je štiri leta pozneje ob njeni 175. obletnici počastil s skladbo **Morning star** (*Zvezda jutranjica*). V Durhamski katedrali nad grobom sv. Bede, benediktinskega meniha in učenjaka, od leta 1970 bdi vklesana molitev v latinščini in angleščini, ki se v prevodu glasi: »Kristus je zvezda jutranjica, ko mine noč tega sveta, svojim svetnikom daje obljubo luči življenja in odpre večni dan.« Pärt je besedilo uglasbil za mešani zbor. V uvodu vsak od glasov prinaša svoj ponavljajoči se motiv

Arvo Pärt

nad besedilom »Kristus je zvezda jutranjica«:
sopran razdeljen ponavlja motiv v tercah na
besedo »Kristus«, alt in tenor ritmično enotno
recitirata vsak zlog začetne trditve v četrtnkah,
bas pa, razdeljen na dva glasova kot sopran,
prevzame samosvoj potek. Po kratki prekinitvi
se ob preostalih besedah molitve tekstura gosti
in gosti, dokler se v verzu »odpre večni dan«
ne razreši v sklepni kvintakord.

Jana Erjavec

Lorenzo Donati

dirigent

Foto: Giacomo Migliarina

Skladatelj, dirigent in violinist **Lorenzo Donati** je študiral violino, kompozicijo in zborovsko dirigiranje v Firencah, Sieni, Arezzu in Rimu. Izpopolnjeval se je pri uveljavljenih glasbenikih, med njimi v kompoziciji pri Camillu Togniju, Enniu Morriconeju, Aziju Corghiju in Pascalu Dusapinu ter zborovskem dirigiranju pri Renéju Clemencicu, Diegu Fasolisu, Robertu Gabbianiju, Garyju Gradnu, Petru Neumannu in Carlu Høgsetu.

Je dobitnik številnih nagrad in priznanj na mednarodnih tekmovanjih v Arezzu, Cantonigròsu, Gorici, Avellinu, Montreuxu, Luganu, Senlisu, Toursu idr. Leta 2016 je z ansamblom UT Insieme vocale-consonante v Varni prejel najprestižnejšo zborovsko nagrado – veliko nagrado Evrope za zborovsko petje (European Grand Prix for Choral Singing). Doslej je edini Italijan, ki je zmagal na mednarodnem tekmovanju zborovskih dirigentov Mariele Ventre v Bologni (2007). Sodeluje s

številnimi zbori, med njimi z Insieme Vocale Vox Cordis, Italijanskim zborom mladih in ansamblom Hesperimenta Vocal. Kot dirigent je sodeloval s Orkestrom iz Toscane, orkestrom Camerata mesta Prato in Komornim orkestrom Galilei.

Njegove skladbe izvajajo številni ansambli po svetu (Državna akademija svete Cecilije, Maggio Musicale Fiorentino, Joyfull Company of Singers iz Londona, Philippine Madrigal Singers iz Manile, Komorni zbor Sv. Jakoba iz Stockholma idr.), izdajajo pa jih založbe, kot sta Carus in Pizzicato.

Redno sodeluje kot žirant na različnih tekmovanjih in kot pedagog na mojstrskih tečajih v Franciji, Švici, Veliki Britaniji, Rusiji, Grčiji, Indoneziji, na Tajvanu, Madžarskem, Poljskem in Kitajskem. K sodelovanju ga vabijo različna kulturna združenja, fundacije in festivali, med njimi Europa Cantat, Feniarco, Incontro Polifonico di Fano, Festival di Primavera di Montecatini, Fundacija Guido d'Arezzo.

Na Poletni akademiji Chigiana v Sieni in Konservatoriju za glasbo F. A. Bonporti v Trentu predava zborovsko dirigiranje in kompozicijo. Je tudi dirigent Komornega zbora Konservatorija za glasbo F. A. Bonporti iz Trenta in od leta 2016 Zbora sienske katedrale Guido Chigi-Saracini.

Lorenzo Donati

Noche Noč

Juan Ramón Jiménez (zbirka *Piedra y cielo*, 1919); prevedla Veronika Vizjak

Kriik sredi moorja!

Čigavo srce kot frača – žalostni fračar! –
ti je kričalo? Od kod, krik, kje,
s katerimi krili boš prišel do svojega konca?

... Vsak val te zajame in ti,
tako kot delfin, podoben meču, samo moč, kričiš:
več, več, več, več, več ...
O, razpri krilo jadra, kot lastovka,
greš onkraj, greš onkraj, greš onkraj ...!

Kriiik sredi mooorja!

Ti zvezde pomagajo s svojimi odmevi?

Kriiiiik sredi moooooorja!

Henry Purcell

Hear my prayer, o Lord Usliši mojo molitev, o Gospod

Ps 102,1; Slovenski standardni prevod Svetega pisma (SSP)

Gospod, usliši mojo molitev,
moje vpitje naj pride k tebi!

Carlo Gesualdo

O vos omnes

O vi vsi

Responzorij na veliko soboto; Žal 1,12; SSP

Vam to nič ne pomeni, ki greste mimo po poti?
Premislite in glejte,
ali je kakšna bolečina, kakor je moja.

Premislite, vsa ljudstva, in glejte mojo bolečino,
ali je kakšna bolečina, kakor je moja.

John Tavener

The Lamb

Jagnje

William Blake (zbirka *Songs of Innocence*, 1789); prevedel Janez Perko

Jagnje, kdo je stvarnik tvoj?
Veš li, kdo je stvarnik tvoj?
Dal življenje ti in hrano
ob potoku sred' livade;
te oblekel za veselje
v najmehkejšo volno belo;
dal ti glas, ki nežno bleja,
da veselo log odmeva:
jagnje, kdo je stvarnik tvoj,
veš li, kdo je stvarnik tvoj?
Jagnje, bom povedal ti,
jagnje, bom povedal ti!
Tvoje nosi on ime,
sam se Jagnje imenuje:
On je krotek, on je blag,
sam otrok nekdan bil tak:
ti si jagnje, jaz sem dete
in njegovo nosiva ime.
Jagnje, naj te varje Bog.
Jagnje, naj te varje Bog.

Lorenzo Donati

The ancient bard

Glas starodavnega pevca

William Blake (zbirka *Songs of Experience*, 1794); prevedel Janez Perko

Radostna mladost! Semkaj pridi
in poglej to mlado jutro,
novorojene Resnice podobo.
Izpuhteli so dvom in smisla oblaki,
spori mračni in zapeljevanje zvito.
Nespamet je blodnjak brezmejen;
njene poti zamotane v prepletu korenin;
koliko jih je padlo tam!
Vso noč se spotikajo prek mrliških kosti;
in čutijo — vedo ne, kaj, a vseeno jim ni;
druge bi radi vodili, pa bi njih bilo treba voditi.
Varuj, Gospod, svoje služabnike
s četami miru.

Sven-David Sandström

Hear my prayer, o Lord

Usliši mojo molitev, o Gospod

Ps 102,1; SSP

Gospod, usliši mojo molitev,
moje vpitje naj pride k tebi!

James MacMillan

Miserere Usmili se

Ps 51,3-21; SSP

III

Izkaži mi milost, o Bog,
po svoji dobroti.
In po obilnosti svojega usmiljenja
izbriši moje pregrehe!

IV

Popolnoma me operi moje krivde,
mojega greha me očisti!

V

Zakaj svoje pregrehe priznavam,
moj greh je vedno pred mano.

VI

Zoper tebe, tebe samega, sem grešil,
hudobijo v tvojih očeh sem storil,
da se izkažeš pravičnega, kadar govoriš,
neoporečnega, kadar sodiš.

VII

Glej, v krivdi sem bil rojen,
v grehu me je spočela moja mati.

VIII

Glej, veseliš se zvestobe v notranjosti,
v skrivnostih mi daješ spoznanje modrosti.

IX

Očisti me greha s hizopom, da postanem čist,
operi me, da postanem bel bolj kot sneg.

X

Daj, da bom slišal radost in veselje,
naj se radujejo kosti, ki si jih potrl.

XI

Skrij svoje obličje pred mojimi grehi,
vse moje krivde izbriši.

XII

Čisto srce, o Bog, mi ustvari,
stanovitnega duha obnovi v moji notranjosti.

XIII

Ne poženi me izpred svojega obličja,
svojega Svetega Duha ne vzemi od mene.

XIV

Vrni mi veselje svojega odrešenja,
z voljnim duhom me podpiraj.

XV

Upornike bom učil tvojih poti,
da se grešniki vrnejo k tebi.

XVI

Reši me prelite krvi, o Bog,
Bog moje rešitve:
moj jezik bo vzklikal tvoji pravičnosti.

XVII

Gospod, odpri moje ustnice,
in moja usta bodo oznanjala tvojo hvalo.

XVIII

Zakaj nad klavno daritvijo nimaš veselja,
če bi ti namenil žgalno daritev, bi je ne maral.

XIX

Moja daritev Bogu je potrta duh,
potrtega in pobitega srca, o Bog, ne preziraš.

XX

Po svoji volji stori dobro Sionu,
pozidaj jeruzalemske zidove.

XXI

Tedaj boš imel veselje nad daritvami pravičnosti,
nad žgalno in celostno daritvijo;
tedaj bodo darovali junce na tvojem oltarju.

Lorenzo Donati

Cantando Miserere

Pojoč »Miserere«

Dante Alighieri, *Božanska komedija*, Vice, 5. spev; prevedel Andrej Capuder

- 9 »Kam neki veter tvojih misli vleče,
da zaostajaš,« slišim gospodarja,
12 »le kaj ti mar, kar se okrog šepeče?
Za mano! Naj se narod lè zgovarja!
Možato stoj, kot stolp, ki ne uklanja
15 glavé, če obenj butne piš viharja!
Vsak, kdor si misel z mislijo preganja,
si sam odmika cilj, ker peša sproti,
18 od ene k drugi, mu poslast dejanja.«
Kaj naj bi rekel, kot: »Sem že na poti«?
- 24 Pojoch »Miserere«.

Giovanni Pierluigi da Palestrina

Sicut cervus

Kakor hrepeni jelen

Ps 42,2-4; SSP

II

Kakor hrepeni jelen
po potokih voda,
tako hrepeni moja duša
po tebi, o Bog.

III

Mojo dušo žeja po Bogu,
po živem Bogu.
Kdaj bom prišel in se pojavil
pred Božjim obličjem?

IV

Moje solze so mi postale kruh
podnevi in ponoči,
ko mi ves dan govorijo:
»Kje je tvoj Bog?«

Arvo Pärt

Morning star

Zvezda jutranjica

Molitev sv. Bede, vklesana nad grobom svetnika v Durhamski katedrali;
prevedla Jana Erjavec

Kristus je zvezda jutranjica,
ko mine noč tega sveta,
svojim svetnikom daje obljubo luči življenja
in odpre večni dan.

Morten Lauridsen

Soneto de la noche

Sonet noči

Pablo Neruda (zbirka *Cien sonetos de amor*, 1959);
prevedla Veronika Vizjak

Ko bom umrl, želim tvoje roke na mojih očeh:
želim, da luč in žito tvojih ljubljenih rok
znova predata svojo svežino nad menoj:
čutiti nežnost, ki je spremenila mojo usodo.

Želim, da živiš, medtem ko te jaz, speč, pričakujem,
želim, da tvoja ušesa še naprej poslušajo veter,
da poduhaš vonj morja, ki sva ga skupaj ljubila,
in da še naprej stopaš po mivki, po kateri sva
stopala.

Želim, da vse, kar ljubim, živi še naprej,
in tebe sem ljubil in ti pel bolj kot čemur koli,
zato še naprej cvêti, cvetoča,

da boš dosegla vse, kar moja ljubezen od tebe
zahteva,
da se bo sprehajala moja senca po tvojih laseh,
da bodo tako spoznali razlog mojega petja.

Lorenzo Donati

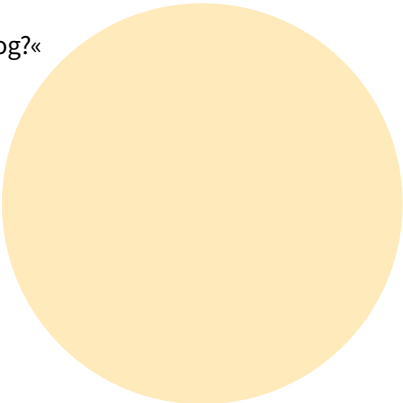
Sicut cervus

Kakor hrepeni jelen

Ps 42,2.4d; SSP

Kakor hrepeni jelen
po potokih voda,
tako hrepeni moja duša
po tebi, o Bog.

»Kje je moj Bog?«

FKK 2 Filharmonični
klasični
koncerti

Bachu

24. in 25. november 2022
ob 19.30

Gallusova dvorana
Cankarjev dom

FKK

Orkester Slovenske filharmonije

**Philipp von
Steinaecker**
dirigent

**Carolin
Widmann**
violina

Andrej Makor: Koral*
Alban Berg: Koncert za
violino in orkester
Felix Mendelssohn
Bartholdy:
Simfonija št. 5, op. 107,
»Reformacijska«

* Prva izvedba, naročilo
Slovenske filharmonije

Nakup vstopnic:

**Informacijsko središče
Cankarjeva doma**

Prešernova cesta 10,
podhod Maxija, Ljubljana

T +386 1 2417 299 / 300

E vstopnice@cd-cc.si,
tickets@cd-cc.si

Spletni nakup:
www.cd-cc.si

Slovenska
filharmonija

www.filharmonija.si

Slovenska
filharmonija

Novoletni koncert

Francoski poljub

**Orkester
Slovenske
filharmonije**

David Niemann
dirigent

Fleur Barron
mezzosopran

Spored:

*E. Chabrier, G. Bizet,
M. Ravel, H. Berlioz,
C. Debussy, Ch. Aznavour,
Barbara, J. Matičič,
C. Dumont*

Lekarna
Ljubljana

Pokroviteljica koncerta

www.filharmonija.si

1. januar 2023

ob 18. uri

Gallusova dvorana

cankarjev dom

www.cd-cc.si

November, december 2022

FKK 2

Bachu

24. in 25. november 2022 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Philipp von Steinaecker, dirigent

Carolin Widmann, violina

Spored:

Andrej Makor: Koral*

Alban Berg: Koncert za violino in orkester

Felix Mendelssohn Bartholdy: Simfonija št. 5,
op. 107, »Reformacijska«

* Prva izvedba, naročilo Slovenske filharmonije

PVC 3

Baltski izbor za zbor

2. december 2022 ob 19.30

Predkoncertni pogovor ob 18.30

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Zbor Slovenske filharmonije

Anastasia Kildiša, dirigentka

Spored:

Pēteris Vasks, **Andrejs Selickis**, **Lūcija Garūta**,

Jēkabs Jančevskis, **Ēriks Ešenvalds**,

Pēteris Plakidis, **Rihards Zaļupe**, **Andrej Makor**,

Ambrož Čopi, **Lojze Lebič**, **Črt Sojar Voglar**

SMS 3

Maestro

8. in 9. december 2022 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Charles Dutoit, dirigent

Spored:

Wolfgang Amadeus Mozart:

Simfonija št. 39 v Es-duru, K. 543

Igor Stravinski: Petruška (različica iz 1911)

Maurice Ravel: La valse

europ~~l~~akat

SiolNET.

TAM TAM

Če želite prejemati redna e-obvestila o programu Slovenske filharmonije, sporočite svoj e-naslov na **info@filharmonija.si**.

Koncertni list Slovenske filharmonije
Pretežno vokalni cikel – PVC 2
Izdala: Slovenska filharmonija
Direktor Slovenske filharmonije in
umetniški vodja OSF: Matej Šarc
Umetniški vodja ZSF: Gregor Klančič
Avtorica spremne besede: Jana Erjavec
Jezikovni pregled: Tanja Svenšek
Oblikovanje: Arih Dinamik, d. o. o.
Prelom: Vlado Trifkovič
Ljubljana, november 2022

Redakcija koncertnega lista je bila končana
16. novembra 2022.

ISSN 2350-5117

Slovenska filharmonija –
Academia philharmonicorum

@slofilharmonija

Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10
1000 Ljubljana
T +386 1 2410 800
E info@filharmonija.si
www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je Vlada Republike Slovenije. Dejavnost Slovenske filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.

Slovenska
filharmonija